

# L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . . 2 céntims.  
 Fóra de Palma » . . . . . 2 1/2 »  
 Números atrassats » . . . . . 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent a sa flauta.

S'envían es números a domicili, tant a dins Ciutat com a ses Vilos, pagant per adelantat a s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta a conte de 16 números.

## PRIMES Y COQUES.

Axi com s'alimentació es necessaria per la vida, s'abús d'es menjá la sòl comprometre; y axi com un glopet de resòlis aclareix sa vista y desentura sa gargamella, es donarse a sa beguda arriba a produí aquella set continua que més tart passa a *febra gatera* y que conduex a s'embrutiment y a la mòrt. Lo matex ha succehit amb ses Sociedats anònimes: comensaren per fé un bé a n'es públich, aclarint un pòch la vista a n'es qui la tenian emboirada, y desenturant sa gargamella a alguns que s'haurian afeugat; llavò seguiren fentse bé a elles matexes, y llavò... tothòm sab s'història milló que nòltros. Derrera es glopet de resòlis de sa ganancia ben ordenada, entrá sa febra per ses Sociedats nòves, are ja hem arribat a s'embrutiment de ses primes, y no se pòt torbá la mòrt.

Nòltros creguérem que amb sa campanya que va fé *El Violon* (amb la qual no estám acordes ni amb sa forma ni amb algunes apreciacions que componian es seu fondo) haurian ubèrt ets uys aquells qu'encare los ténen cluchs, perque entre còl y còl d'es camp que descubria aquell setmanari, hey havia qualque veritat de piñòl vermey y qualque idea digne de essé seguida.

Però mos n'hem duit xasco, y entre ets hòmos de negòcis aumenta es furor y sa borratxera *primista*; lo que no se pòt duptá vegent per sa plassa de Cort y a dins ses rateres parades qu'hey ha per allá, tanta gent que s'entretren amb sa majó ignocencia del mon *fent operacions*, fent pujá y devallá es prèu de ses accions, conforme convé a n'es més entesos: y quant ja han xupat sa taronja d'una Societat *cotisada*, y l'han premuda, y l'han dessustada, y s'han menjats es grells, y fins y tot han senat ses dents a n'es blanc de sa cloveya, llavò dexan aquesta en mans d'es quatre beneyts ò caparruts més *conservadors*, que solen essé sa *basse* de ses operacions... y corren a un altre taronjé, fundant una

nòva Societat que ántes de néxe ja té *prima*.

Aquests valors (?) nòus tirats en plassa produexen es matex efecte qu'una bolla de pasteta tirada a ses llisses: de devall ses pedres, d'entre es fanch, de dins s'alga, de ses enclètexes, de no se sap d'ahon, surten primistas, accionistas, alsistas, haxistas y molts més consonants en *istas* que per òre no volem agotá, però que tots òbrin sa boca per espipellá, y espipellan. Axò no es més qu'un cròquis de lo que se passa a Cort. En quant a ses Sociedats de Crèdit, ¿ja han pensat, dins ca-séua, sa manera de doná cumpliment a ses nòves disposicions de sa circular des *Banch d'Espanya*? Encara que no som molt entesos en la materia, mos parex que fan massa *el Tòni*.

A més de ses gangas, fins are segures, de fundá una nòva Societat, hey ha altres motius per fundarne una cada dia. Despues de enllepolí es còro d'àngels (que son es qui ántes de fitsarse número ja han cubert es de ses accions de tota Societat per a nexé,) ajudantlos a agafá *prima* per acció, llavó queda la cort celestial, es pexos gròssos, ses intel·ligències supremes que donan pès, ombra y nòm a s'idea més estrambòtica, si aquesta idea es *bessonera*. Mentres d'aquesta idea nasque una Societat, d'aquesta Societat uns Estatuts, d'aquests Estatuts una Junta, d'aquesta Junta un *tanto por ciento* cada any, ells se resignan (just per complaure ets amiehs y fé un bé a n'es públich) a dirigi ses operacions posibles de sa novella Societat. Hey ha prodigi financiér que ilumina amb sa séua intel·ligència (*a tanto por ciento*) sa Societat A, sa Societat B, sa Societat C..... y molts d'ells si sabessen lletra no s'aturarian fins a sa Z.

Arribavam aquí d'aquest articlet quant mos diuen que s'acaba de fundá una nòva Societat anomenada *La Petrolera*. Estam dins un fòch fins que sabrém es nòms d'ets autors de tan bellisima idea per donarlos a conexe a n'es nòstros amiehs; perque, la veritat, axò de *petróleo* fa mala oló; y si veyem qu'aquests

*petroleros* no cercan més que sa *prima* y es *tanto por ciento*, ¡vaja endevant! que tant patirém per una Societat més com per una ménos; però si son *petroleros* de cap-vermey, es còsa de posarmos alèrta, perque per fé flamada tots aquests *globos de papé*, ahont avuy van embarcades tantes y tantes fortunes y tantes y tantes families, y que a molts los parrexen més segurs qu'es pèrn del mon, no falta més qu'arrambarlos sa candela.

¡Déu mos do llum, salut, paciència, y llòch a la Misericòrdia, per tants de millonaris desencopiñats com pòt essé que vajan per allá a descansá de tantes primades.

UN INSOCIABLE.

## BONA FE Y MALA FE.

II.

S'escena representa es pati des conventillo que descriguérem en es número 31 d'aquest semanari.

Mestre Resòlis, (un adobadó de còssis y ribells, que s'ha mudat ha pòch dins es botigó més avinent d'es carré) s'apareya per posá gafes a una ribella antiga, amb ramells pintats coló de còure. Mado Xerrayna s'hi acosta estirant s'estopa a sa filòa.

MADO XERRAYNA.—¿Y d'hont m'heu despenjat aquesta presentaya?

MESTRE RESOLIS.—Ell es d'en temps d'es moros; y arc aquestes pessés ténen molt de mèdit; un señó m'ha dit que me'n daria dos duros, si no estás rompuda; y arc vatx derrera ficarli sis ó set gafes.

M. XER. (*fent seña a n'es carté que s'ha returat en es portal*).—Huey! dexalósmé a n'aquests diaris; es señós d'aquí devant son a fóra y me ténen pròu encarregat que los ho quart... Han partit suara y tornarán anit.

(*Es carté li dexa un feix de diaris aplegats.*)

EN VOLTER (*sortint d' es séu xibiu.*)—Tres duros pagaria sobre de lletra, per veure lo que diuen.

MADO XER.—Foy! vat' aquí s' atlòt de na Triu, qu' en sab pròu bé. Xiscos, avina y mos llegirás ahont son ses corant' hòres.

XISCOS (*mossegant un cantó de pam-bòli y fregant s' esquena pe' sa paret.*)—Si... jò no més sé llegi es Flèuri....

M. RES.—Venga!

(*En desdoblega un y dexa anà ses gafes. Llegeix à premudes y tartamussellant.*)

«Estaran... quero. El Daly News disse que Mochamet-Yan quefe de l' Afikanistam marcha, racon, sustro, patso, brel, Kan-de-bou.» Diu qu' han d' armá ses tròpes amb cans de bou....

M. XER.—¡Jesús María!

M. RES. (*Ulegint.*)—«El Mor.... nin-Pòst, de sanPet, serbugo, asse, gura, quel, janeral Mèlis-còrn perderá el fa, fordèl Sar.»

EN VOL.—Cercau es partes, hombre, cercau es partes, qu' es sa sustanci de lo sensual.

M. RES. (*Ulegint.*)—«El Golós....» ¡Tampoch no's axò! «El Lobo disse quel Timés sabe que lort-Nòrt-bort-coch.» ¡Ni' hu entench! Venga un altre diari. (*En pren un altre.*) «La Pogression Democartica...» ¡Aquest! veëm: «Nassional... Hamos pressiado otra... cussion..... cuando la penaca, pital, sebo, rarrá, delco, dijo...» (*Gira fuya.*) «Los-que, suitas, vanas, erres, polsados dela Fransia.»

EN VOL.—¡Per aquí gratey!

M. RES.—«Sea, come, tido, un, horro, soassinato..... Las Cortes se serraran por Culio.....»

(*Entra el señó Regalesi, saluda y s' en puja à s' estudiè de la señora Ayna.*)

EN VOL. (*fent estabeljos.*)—Ja está vist: tot es mal del dia d' avuy mos vé d' es clèro; sa societat ha menesté posá un bon grapat de gafes, mèstre Resòlis; es pòble necessita *estrucciò*; y si tots fèssin es mèu jòch, à dins Mallorca fundaríam sa llibertat de s' igualdat rasa, y tots viuríam còm à reys. Es diaris son un gran *delanto* perque diuen à n' es poble tot lo que passa de noticis, y li fan obri ets uys p' es *norte* de sa llibertat igual, sense tú ni voce-mercè, conforme existía en temps de l' Inquisició qu' es pròbes se morían de fam; y are lo mateix som jò qu' un Governadó, per motiu de s' igualdat que la se beurán tots es *nèos*, à la traga; y si no, pensau quin dia vos ho dich, mèstre Resòlis.

(*El señó Regalesi, que vé de replegå sa levita que la señora Ayna li ha sersida, s' atura capetjant.*)

SEÑÓ REGALESSI.—¿Y tot axò heu après en sos diaris?

EN VOL.—¿Y que vòl dí vostè, que no es la pura veritat tot lo que diuen sobre ses endemeses d' es Govern y ets abusos d' es clèro y es....?

S. REGAL.—Lo qu' es la pura veritat es que, avuy en dia, casi tot lo que s' estampa demunt es diaris que à tú te donan gust, es un enfilay de vitupèris y calúnnies contra ses autoritats y contra sa Relligió catòlica.

Molts d' es qui hey escriuen, en llòch de teni un tinté devant, més tòst haurían de tenirhi una menjadora. Sabeu si es Govern fés posá sa firma verdadera, baix d' es séus escrits, à tots aquests doctós que fan combregá es pòble amb ròdes de molí, y en materia de Relligió li volen doná entenen figures per llenternes; no serían tants ets atrevits que mos maretjan à fòrsa de bramá contra ses institucions més respetables y ses persones més honrades.

Però, sa llibertat d' imprenta s' esplota descaradament p' ets escritorets de mala fe, y si axò va axí en veurèm de bones.

M. RES.—¿Vol dí nòltros no entenem lo qu' ha de fé un bon Govern per arreglá l' España y es defectes de sa Relligió?

EN VOL.—Tant còm qualsevòl.

M. XER.—¡Bòna l' hem armada!

S. REGAL.—Ascoltaumè à mí, mèstre Resòlis: ¿Creys vos que jò, que no he tocat may una baldufa de trepant per fé es foradins à un ribell xapat, creys vos que jò li posaría gafes?

M. RES. (*assolant amb so martell ses qu' ha assetjades.*)—Un duro li juch que no será capás. Jò que ha corant' ams que no fás altre còsa, encara devegades.... (*Mentres ensullaca sa primera, es cruy de sa ribella se perllonga y s' obri cop en sech.*) ¡Llambuguera de cruy! ¡Ja n' tenim dues!

M. XER. (*esclafintse de riure.*)—Volter, ajudalí, tú que t' entens de tot.

S. REGAL.—Ja' hu veys, mèstre Resòlis: vos, que vos dau en cò de doná quatre punts à n' es Govern d' España, y à sa túnica de l' Iglesia que tothòm esqueixa, vos, espeñau sa feyna des vòstro ofici rústich.

Are pensau que la major part des qui, anagant sa cara, estampan articlòts en es diaris sobre rams de govern y parlan de Relligió mascarant es séus ministres y es bons catòlics; y encamorman es lectors ignorants fentlos creure que tots serèm iguals demunt la tèrra; la major part d' aquests sábis doctós que fan de mèstres en llòch d' aná à escòla, vos dich que ni mañes ténen per posá gafets à un ribell.

EN VOL.—Vostè voldria que no dassin *estrucciò* à n' es poble.

S. REGAL.—Vas ben erradet; jò voldria que à n' es poble l' obligassin à aprende de llegi y escriure, però que à n' es mateix temps li enseñassin sa moral d' es Sant Evangèli y es devers honrosos qu' ha menesté sèbre tot hòmo per viure dins una societat civilisada.

EN VOL.—Idò, y en sos diaris, aprenen tot axò!... No poden disputá amb *oscurantistes*.

M. XER.—¡Huey, gatvayre! ¿Y còm es que tú no'n sabs de lletra? Apren de fé cadires, qu' es es téu *vivendo*....

S. REGAL.—En sos bons diaris, es veritat que poden aprende qualque còsa; però amb sos que à tu te fan...

EN XISCOS.—Jò, jò hey vatx à escòla es vespres...

S. REGAL.—Bon atlòt. (*Girantse à n' en Volter.*) Aquest infant podrá agrahí à n' ets *oscurantistes* es llegi y escriure, y dibuix y contes que, per amor de Déu, li enseñan à una de ses deü escòles posades dins Ciutat per hé d' es pòble;.... les pagan es *nèos*.

EN VOL.—N' hajem parlat pròu! (*s' afica dins es séu xibiu.*)

M. RES.—Jò trob que vostè diu més sa veritat que *La Pogression Democartica*.

S. REGAL.—¡Ay bon Jesús! si no hi girau ets uys.... A reveure tots.

TORS.—Bònes tardes tenga.

M. XER.—No fos perque, perque, los calava fòch à tots aquests diaris.

XISCOS, (*torcantse es morros amb sa mànega.*)—Y ja tench quate *pèmis*....

M. RES. (*tornant prende sa feyna.*)—¡No sé si tendrà cura aqueix ribell!

X.

## DEL MOLL À PLASSA.

(CATALÁ Y MALLORQUÍ.)

—Anèmsen cap al mercat, Cusi'n Pere, ens acumpana: Jò n' he vist molts pòrts d' España, Però aquí, à Palma no hi he estat. Haul' entrèm dins la Ciutat; Que si fós de bell de dia Bé crech que hi afinaria, Puis som kòch que còg amb còk Y no tinch pèl de paruch.

*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch, xuch!-xuch!*

—Y eix estòl de marinés? —Son d' un barco de taulons. —¡Batua al mon, quins tacons! Fán més soroll qu' els botés. Y hont ván?—A trescá carrés O à aplegå sa moxeria. Aquests saupan sense guia; Son pràctichs per issá l' bròch Y en amayná fan es cuch.

*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch, xuch!-xuch!*

—Veniu per demunt s' acera, No trobarèm tant de fanch; Per mitx tot es un estanch Amb més bròu qu' una bufera. ¡Ni si vengués sa riera! Siau, cuné, sia, sia, De cap à sa barberia. —Válgam sant Telm y sant Ròch!!! Per tot pròu n' hi ha de such.

*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch, xuch!-xuch!*

—Ja s'en torna vení aygada.  
Allò es un estanch; aquí  
Vènen aygordent y ví.  
Per envant pren sa murada.  
Axò es sa porta d'entrada...  
Bordetjant farém més via...  
Cortè de cavalleria...  
—¡Grat sia à Déu qu' are vòg  
Y l'empedregat retruch!  
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,  
xuch!-xuch!*

—Eix carrer tó bona eslora.  
—Es el Bòrn.—¡Hau, quin costé!  
—Emboquem aqueix carré.  
—Y el mercat, es molt enfóra?  
—En bòn temps, no hey ha mitx-hóra;  
Are feym sa travessia.  
—Dòchs, prest serém dins badia  
Si puja vent de xalòch;  
Jò bé m'òrs y me balluch.  
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,  
xuch!-xuch!*

—Sant Nicolau es su-llá;  
Assuquí, ca'n Gasparó.  
—Posau ròba, que'l patró  
M'ha dit no'l fassi esperá;  
Y porta enredo comprá  
Vespre à la carnisseria.  
Vaja un clòts! Vèrge Maríal  
Si aquest viatge no enròch,  
Amb l'altre anirém à Lluch.  
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,  
xuch!-xuch!*

—Y'ls suècos vénen darrera;  
També deurán aná à plassa.  
—¡Alèrta à n'aqueixa bassal  
—Y còm no hi pòsan barrera?  
—Si anassem à sa corterá!...  
Per allá si que en veuria.  
—Això ray! jò hi aniria  
Amb el bòt.—Hey ha qualque clòt  
Que s'hi pòt negá un ruch,  
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,  
xuch!-xuch!*

—Amarral quina empitradal  
Y anam cap dret al mercat?  
—Ja hi som en haver pujat.  
—Tirèu lastre que es pesadal  
—No es curta aqueixa varada.  
Aquí... sa pescateria.  
—Dos tavèrnas... es follia  
No entrari per pendre... fòch.  
Cusi'n Pere?... —¡Fondo el buch!  
*Ca-ta-clòch, ca-ta-clòch,  
xuch!-xuch!*

ALIATAR.

## XEREMIADES.

A propòsta de s'Alcalde Sr. Perelló, s'Ajuntament de Palma ha declarat fill adoptiu à Mr. Hermite, que tant va trabayá en profit de sa Geologia de ses Balears.

Era lo ménos que poria fé s'Ajuntament, per honrá sa memòria de aquell sabi. Tothòm n'ha estat content.

\*\*

Are y sempre, Mallorca podrà gloriarse d'essè sa tèrra que produèix es millòs *baxos* del mon. Y sino, aquí teniu n'Ordinas que, aquesta temporada, es sa delicia d'es nòstro Teatro; y en Francisco Mateu, que fa torná lòcos es madrileños, d'admiració y d'entusiasme, cantantlos es *Faust* y es *Roberto*.

Ja está dit: si volen bòn *baxos*, veniu à Mallorca.

Vat' aquí es motiu perque cuidadosament se conservan es *baxos* d'una casa qu'hey havia en es carré d'Odon-Colom. Vat' aquí perque es *baxos* de la Sala (ahont hey ha sa caxa des doblés) estan de fa estona tan nets y adesats. Vat' aquí perque no's netetjan es *baxos* de dins sa pica d'es brolladó de la Rambla.

Y vat' aquí còm es Consums *debasan*. Y pe' ses Copiñes grumetjan es *ba-xistes*.

Y ses señores de rossegay no surten p'es carré, que no apleguen uns bòn *baxos* de fanch ó pols, segons es temps.

Y una de ses millòs perruqueries de Ciutat (sa d'en Casasnovas) s'es instalada en es *baxos* de can Garcia.

Y tenim un Ajuntament amb molts de *baxos*.

Y p'es municipals y serenos, qu'encare han de cobrá sa paga de Jané, vòlan *baxos* ets estornells.

Y per *baix* de sa murada es *matuteros* envian dins Ciutat cortins de ví y odres d'òli.

Y es tenedós de *bonos*, sense cobrá un trist cupó, seguexen cop-piu y ala *baxa*.

Y moltes botigues glapexen es compradós, oferintlos *rebaxa* de preùs.

Fins y tot à Mallorca, que casi may plovia, are hey plòu sovint, sovint. ¡Y ja's de rahó qu'hey plòga! ja's sab que s'aygo sempre va à n'es lòch més *baix*.

\*\*

Contava un diari, s'altre dia, que diumenje passat horabaxa uns quants atlòts tornavan de cassá aucells amb visch, y en duyan dins una gabia devés una dotzena.

Quant varen essè à sa Porta, es *punxes* los donaren un dalt-abaiç que no'u volgueu sèbre, y los prengueren sa gabia, diguentlos qu'havian comès un gran delicte d'aná à cassá aucells, are qu'estam en temps de *veda*. Fins aquí, no hey ha rès de mal.

Ets atlòts, tots poruchs, pensavan que à su-llá mateix obririan sa gabia y donarian llibertat à n'es presonés qu'ells havian engabiats. Però amb gran sorpresa repararen qu'es *punxes* treyan ets aucells, los torcian es coll, y los estojavan, (segurament per embalsamarlos;) y llavò diuen si l'endemá hey hagué qualcú qui va diná d'arròs amb aucellons.

¡Cap còm aquesta! Mirau per quin estil are es consums tornarán pujá.

\*\*

Si ses cròniques no ménten, ja no po-

drá dí ningú, d'avuy endevant, que sa *tenassa* d'es carré d'Odon-Colom sia un embarás inútil. Diuen que la setmana passada, una cussa venturera va elegí aquell punt per ferne hostal, y qu'hey ha tengut sa ventrada des quissos sèt ò vuyt dies, sense que cap municipal s'atrevis à incomodarla en rès ni per rès; fentse es cárrech segurament de s'estat delicat en que la pòbre s'encontra.

¿Será cosa de que s'Ajuntament, sense demanarnos de parè, s'haja fet sócio de sa *Sociedad protectora de los animales*?

Digau que será axò.

\*\*

Un cafetero que no sab llegi ha pòsat escòla dins Ciutat. Hey ha hagut envejós que mos ho han dit, perque la pegassim contra ell.

Nòltros mos ne guardarem pròu bé; abans de pegarla contra aquest mèstre ignorant, podriam clamá contra es sabis doctós que enseñan à n'es séus dexebles moltes còses que no están en es programa; y callam per are.

¡Visca sa llibertat d'enseñansa! y axí aumentará més es número des vertadés ignorants.

¡Si tot se pogués dí sense fé escàndol!

\*\*

Es vapor *Andalucía*, mos dugué, la setmana passada, un carregament de blat.

Es vapor *Isabel la Católica* mos ha duyt aquests dies un carregament de presidaris.

¡Y encare n'hi haurá que's quejarán!

\*\*

Alguns asseguran qu'aquests 94 presidaris que mos han duyt, vénen consignats à s'Ajuntament, perque los empley en netetjá y agraná es carrés y places de Ciutat.

Si axí fós, haurán pecat per curt: 94 son pòchs: no bastarán.

\*\*

Amb ses brusques seguides qu'el cèl mos ha amollat tota aquesta setmana, es diaris ciutadans tendrán gazetilles devertides per uns quants dies.

A l'hòra d'are ja'n sentím unes quantes per l'estil:—«Ahí dematí hey havia uns quants carros enllotats à mitjan carré de Sant Miquèl, que no podian passá ni envant ni enrera. *La cuidadosa Comision de empedrados, con un celo que la honra, etc., etc.*»

—«Avuy dematí un bolsista ha llenegat en mitx de Cort, y es caygut dins un bassiòt. Gracies que sabía nadá, y qu'hey han acudit es *botes salvavidas... Vergüenza causa que en una poblacion de más de 60.000 almas... etc., etc.*»

—«Es pis de la Rambla amb aquestes aygos s'es posat tal y tal... Es botigués

d' es carré d' Odon-Colom reben esquits p' es mostradós... Sa *bufera* d' es Pes de sa Farina..... *Nuestros flamantes ediles*, etc..... *el traje les viene ancho*,..... etc., etc.»

Y sinó, ja me 'n tornaréu respòsta.

\*  
\*\*

S' Ajuntament d' Almería, per economia ha suprimit es serenós.

Es nòstro Ajuntament heu fá milló: à pòch à pòch los suprimeix ses pagues.

## COVERBOS.

L' amo 'n Tèm de Son Axellat, diuen qu' era un hòmo estret y avaro, còm may s' en ha vist altre.

En ses veyeses, se va casá amb una neboda séua, d' una vintena d' anys, just per no haverli de fé un censal que li devia.

En es sopá de nocés, quant s' axecáren de sa taula, sa novia li digué:

—Conco 'n Tèm, tròb que convendria alegrá de qualque còsa es missatges y sa criada: que coneguen qu' hey ha hagut nocés.

—Sí, (respongué ell,) jò també heu tròb.

—Ydò, ¿que trobau que los hem de doná?

—Foy! que los hem de doná... Donalós mitja arengada perhòm... jò rebentan ò no rebentan!

\*  
\*\*

Conversavan fumant un escolá y un mariné, y s' escolá li deya:

—¿Ahont morí ton pare?

—A la ma, (responia es mariné.)

—¿Y ton avi?

—A la ma.

—¿Y es teu rebesavi?

—També à la ma, còm tots ets altres.

—¿De beneyt! No sé còm no estás escalivat. ¿Y encare t' embarcas?

Callá es mariné una estona; pegá xuclada à sa pipa, escupí, y llavò li preguntá à s' escolá:

—¿Y ton pare ahont morí?

—¿Mon pare? Dins es llit.

—¿Y ton avi?

—Dins es llit.

—¿Y es teu rebesavi?

—També dins es llit, còm tots ets altres.

—¿De beneyt! (s' esclamá llavò es mariné, esclafint de riure.) No sé còm no estás escalivat; ¡y encare t' en hi vas à jeure cada vespre!

\*  
\*\*

S' Ajuntament d' un llogarot, agraहित à Sant Sebastiá gloriós, qu' una vegada l' havia alliberat de peste, acordá ferli à l' Iglesia una capella nòva.

Per axò enviá en comissió à Ciutat

dos retgidós, perque donássen à fé sa figura d' aquell Sant.

—Ben fet, (los digué s' escultó,) los ho faré axí còm desitjan; però per més acertá, desitjaria sobre si à n' es Sant volen que 'ls ho representi mòrt ò viu.

Callaren es dos Retgidós, y se miráren un à s' altre. Llavò un des dos digué:

—Ell no mos n' han dit res d' axò, y are no sé que fassem... Però, no res: qu' el fassa viu à n' es Sant, per lo que puga essé. Y si acás no 'ls agradava, sempre mos queda un remey en tenirlo allá, ¡ja 'l matarém!

\*  
\*\*

—¿Quina llástima! (deya plorant un assistent, quant contemplava es cadáver d' es séu capitá estés en terra, amb so cap travessat per una bala.) ¡Quina llástima! ¡pòbre señó meu! ¡Cap n' hi havia hagut may de tan valent còm ell!

—¿Perque heu dius? (li demanavan.)

—¿Perque heu dich? ¿y que no 'u veys sa pòca impressió y es pòch cas que feya de ses bales? ¿que no 'u veys?... Per una oreya li entravan, y pe' s' altre li sortian.

\*  
\*\*

**Coses de músichs.**—Gluck, s' autor de *Orfeo* y de *Ifigenia*, s' inspirava en es camp amb dues ó tres botelles de Champagne à n' es séu costat.

SARTI, que compongué *Medonte* y *La mia esperanza*, trabayava en sa nit dins un gran salon à les fosques. Sa nit y es silenci l' inspiravan.

SALIERIA, componia es séus *motivos*, passejantse p' es carrés més frequentats, mirant ses atlòtes y menjant confits. Quant li ocurria una melodia, l' apuntava amb lápís à sa séua cartera.

CIMAROSA, cercava es truy, ses bromes y reunions d' ets séus amichs mentres componia.

PAER, per inspirarsé, tenia necesidat de cridá y que cridasen tots, sa dòna, ets amichs y es criats.

MERCADANTE, s' inspirava menjant salsa de tomátiga.

PACCINI, escrignent articles musicals.

ROSSINI, cuynant arròs à la Milanesa.

BELLINI, componia tenguent demunt sa taula qu' escrivia una sabata de sa séua allota, que besava sovint, sovint.

MEYERBEER, ses millós composicions les fé en dies de tràns y llamps que contemplava amb alegría desde es séu balcó.

SACCHIANI, componia sa música abraçant sa dòna y jugant amb un moix.

PAISIELLO, no componia en no está dins es llit.

ZINHARELLI, llegint es Pares de la Iglesia y es Clásichs llatins.

## PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Sa retina més curta entre dos punts es sa dreta.*

SEMBLANSES.—1. *En que corren.*  
2. *En que surten cada dia.*  
3. *En que puja y devalla.*  
4. *En que están en capella.*

TRIÀNGUL.—*Cartas-Carta-Cart-Car-Ca-C.*

PREGUNTA.—*Salas.*

FUGA.—*Sa feyna es santa y assanta.*

ENDEVINAYA.—*Una ma qu' escriu.*

LES HAN ENDEVINADES:

Totes.—*A. C. I. T. Un Suplent, Un Oficial sense empleo, Un Sardiné Festejadis, Aqueda, Atelouquim, Lau Tibicriste, Un Indioté, Un Músich y Macarroni.*

Sèt.—*Un Petrolista, Cop-piu y Pere-Péret.*

Cinch.—*Un Ilosco y Un Sabaté en diltuns.*

Y quatre no més.—*Un Llenterné.*

GEROGLIFICH.



d : L Adela

CUTXHEE  
L O O O O

UN LLETERNÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla l' Esperit-Sant à un hòrt de pomeres?
2. ¿Y una jáccra à s' aygo de mar?
3. ¿Y sa faròla d' es Moll à un pescadó de caña?
4. ¿Y sa pòrta de Sant Antoni à un batzerá?

UN PUNXA ENEGAT.

TRIÀNGUL DE PARAULES.

. . . . .  
. . . . .  
. . . . .  
. . . . .  
. . . . .

Omplí aquests pichs amb lletres que llegides de través y diagonalment, digan: sa 1.<sup>a</sup> retina, un nom de dòna; sa 2.<sup>a</sup> ua animal; sa 3.<sup>a</sup> lo que un pintó necessita; sa 4.<sup>a</sup> una planta; sa 5.<sup>a</sup> lo que té la Séu, y sa 6.<sup>a</sup> una lletra.

DUES PAPAYONES.

PROBLEMA.

Preguntant una señera à una altra més vova qu' ella quants d' anys tenia, li respongué:—Tench el doble de s' edat que vosté tenia quant jò tenia s' edat que vosté té arc; y en tení vosté s' edat que jò tench arc, entre totes dues tendrém 63 anys.

¿Quants d' anys tenian una y altra?

MACARRONI.

FUGA DE CONSONANTS.

.A..A A.U.A.A .O .U.A.A .O.I..  
Q. R.

ENDEVINAYA.

Nota punts y corretgeix,  
Y donem sa rahó clara:

Un siy que 's menja son Pare

Dins sa séua bòna Marc,

¿Quin misteri será aqueix?

UN SOLLERICH.

(Ses solucions dissapte qu' vè si som vius.)